

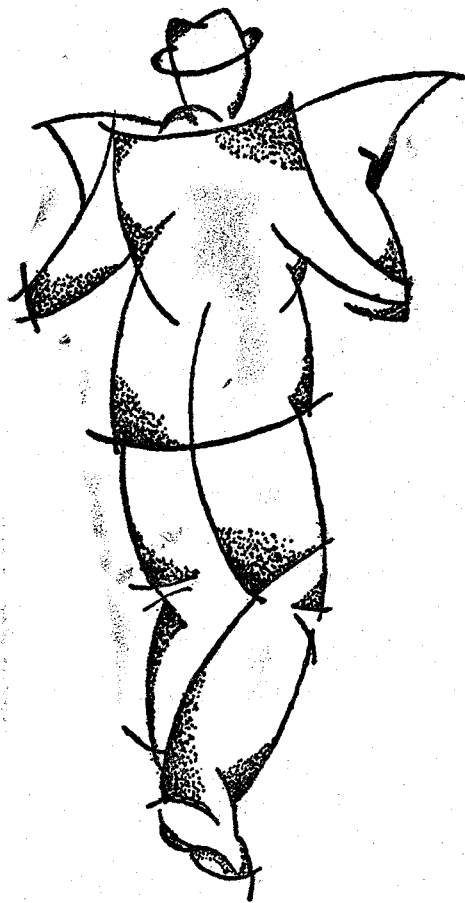
PRECIO: 15 CTS.

la galeria

REVISTA SEMANAL

REVISTA

SEMANAL

sumario

CRÓNICAS D'ORIENT, per JOSEP GIBERT.—RELLEUS DE LA TERRA: JOAN TUTAU i VERGÉS, per BERNAT CLOVA.—EL VENCEDOR DE LES SIRENES, per JOSEP BRU.—BAILES, por SUSPENSO.—RELLISCANT, per G. BUCH.—ESPECTACLES, per DON SERVANDO.—VETLLADA DE LA ERATO.—MÚSICA.—INTERVIEW.—RAMBLEJANT, per KOLIN.—ESPORTS.—SANT PERE DE RODA, FULLETÓ, per ANTONI PAPELL.—NOTAS.

AÑO II

Núm. 9

FIGUERAS

Miércoles

29 Enero 1930

TARIFA de PRECIOS TRIMESTRAL

Suscripción

CIUDAD . . . 1'50 PTAS.
FUERA . . . 2'00 "
ATRASADOS 0'25 "

Redacción y Administración

MURALLA, 4

Centro de Venta y Suscripción: Librería Batllósera, Ingenieros, 3.

Anuncios

Ultima plana . . . 100 ptas.
Interiores . . . 80 "
Media plana . . . 45 "
Cuarto . . . . 25 "
Octavo . . . . 15 "

INTERCALADOS Y ESQUELAS A CONVENIR

Cròniques d'Orient

Bahaïsme & Babisme (1)

per JOSEP GIBERT

En el gran barri septentrional del Caire, l'Abbassieh, s'hi troba una plaça ombrejada per belles acàcies lebbakh. Ella és nomenada Daher, o, més exactament, Midan es Zahir. En mig de aquesta plaça pot admirar-s'hi un gran bastiment quadrat que es podria creure fos una forteresa; és el recinte de la gran mesquita es Zahir construïda en 1267 pel soldà Mameluc Beïbars. Tot al costat s'hi troba el metocim del convent del Sinai. Una mica més en baix, el temple dels bahaïstes.

Què és el bahaïsme? Hom imagina generalment que es tracta d'una nova religió o, quan menys, d'una de tantes heretgies musulmanes, i hom arriba a fantasiar en misteris més o menys tolerables dins la societat actual, podrida i hipòcrita. Per tant, aquest temple no és sinó un santuari de purificació contra els prejudicis que divideixen la societat en classes, i contra l'intolerància religiosa que oposa els pobles contra els pobles. És una vasta construcció molt senzilla. Entrant-hi es travessa un vestibul, després s'entra dins una gran sala on només hi ha que cadires per un nombrós auditori, i, sobre el mur, un sol quadre on hi és representat el fundador del Bahaïsme, Baha-Ullah.

Cada divendres els adeptes d'aquestes doctrines s'hi reuneixen per escoltar-hi el discurs del xeic que actualment (març de 1928), és Sauki effendi Rabani. Hom podria creure que es troba en la tan nomenada Torre de Babel. Egipcis, kurdes, perses, àrabs, armenis, alemanys, anglesos, americans, japonesos... acabem ací per no allargar la llista, se hi troben reunits. Allà hi veurieu un americà bahabita arribat recentment a Alexandria damunt un yath, al costat d'un pídolatre indígena; un pírolatre persa que conversa familiarment amb un fill pietós d'Israel. Vosaltres hi sentirieu pronunciats amb respecte els noms de Moisès, de Jesús, de Mohamed, i tants d'altres. Una atmòsfera de fraternitat i d'igualtat regne damunt aquest mosaic de races i creences.

El bahaïsme veié el jorn a la Persia. Baha Ullah predicà l'unitat de les rel·ligions i de les llengües, i proclamà la proscripció de la guerra. Ell feia en tots moments una guerra furiosa a la guerra. "No és pas prou—deia ell—estimar als compatriotes i a la patria; s'ha d'estimar a tot el món." Es comprendrà fàcilment com ell s'atragué tot seguit l'odi dels hodjàs, dervixos, ulemahs, etc., qui són dins el servici directe de la religió i que d'ella en viuen. Exilat de primer a Bagdad, després a Andrinópolis, ell acabà els seus dies a Sant Joan de Acre, a la Syria, omplert de tristors al sapiguer la persecució sagnant de que eren objecte els seus seguidors. Dotzenes de milers moriren en el martiri i contribuïren amb ell a la propagació i refermament de la nova doctrina.

En 1892 Baha Ullah morí i traspasà la seva missió i la direcció espiritual dels seus adeptes al seu fill Abbas effendi Abdul Baha. Després, el bahaïsme se extengué molt i molt, sobretot en Orient i a l'Amèrica. A mí em digueren allà com sols als Estats Units aquesta doctrina hi compta amb tres milions i mig de seguidors.

Abbas fou empresonat llarg temps a Sant Joan d'Acre, fins 1908, data en que la Constitució fou proclamada a Turquia. Ell sortí immediatament de l'Orient i féu un viatge de propaganda per l'Europa i Amèrica, calculant-se a prop d'un miler el nombre de conferències que ell donà.

Per no allargar molt l'article, car tinc limitat l'espai dins LA GALERIA resumiré en dotze principis les doctrines bahaïstes:

- 1) Unió del gènere humà. Cap distinció de raça o de nacionalitat.
- 2) Llibertat absoluta de pensament. És precís que l'home vagi sol i no que se'l forci anar.
- 3) Totes les rel·ligions són filles de una mateixa arrel. Per tant elles són, totes, bones.
- 4) Les rel·ligions deuen tendre a relligar les nacions unes a altres, i no a separar-les.
- 5) Les rel·ligions deuen adaptar-se als progresos de la ciència i a la psicologia i idiosincràcia d'un poble.

6) Igualtat de l'home i de la dona. És condemnat el feminisme exagerat.

7) Les fàbules, les tradicions estúpides i les heretgies, tenen d'ésser exterminades.

8) Pau universal i guerra a la guerra. Suprimir els exèrcits.

9) L'instrucció obligatòria per tothom.

10) Arranjament fàcil i pacífic dels problemes econòmics damunt la base de l'interès general.

11) Una sola llengua universal.

12) Creació d'un Tribunal de Justícia Internacional dins el que hi seran representats tots els Estats amb una igualtat absoluta.

Es diu que el difunt president Wilson fou un bahabista, i que a base de les seves noves doctrines fou creada la Societat de les Nacions. La reina Maria de Rumania es sap que és una adepta fervent d'aquestes doctrines sense dogma.

* * *

No s'ha pas de confondre el bahaïsme amb el babisme. Aquest és igualment ple de lliberalisme i també veié el jorn a la Pèrsia, però el seu fundador Bab era un heretjarc que volia reformar l'Islam. Fa prop de cent anys ell predicava a la Pèrsia l'igualtat dels homes, l'amor dels infants, el respecte a les dones. Ell plaçava la justícia per sobre l'instrucció i la pietat religiosa. L'esclavatge a la dona era sobretot als seus ulls l'insulte el més intolerable que es podia fer al Creador.

Una de les grans màrtirs del babisme fou la famosa Zerina Tadi (Corona d'Or). Filla d'Hadji Mulah Saleh savi llegista de Rasbine, a Pèrsia, ella havia conegut el Bab. D'una beutat esclatant i d'encants irresistibles, ella pleia d'escoltar dins la casa del seu pare les discussions sàvies dels coranistes els més nomenats que s'hi encerclaven. Ella havia après l'àrab i el francès, i ella coneixia per cor el Corà i els millors comentaristes del llibre sant. Zerina Tadi fou talment seguida per les noves doctrines del Bab, que ella féu la temeritat de mostrar-se en els carrers no solsament sense vel, sinó que més encara, en companyia de homes. La seva família es veié forçada a renegar d'ella i els fanàtics la perseguïren. Zerina provocà als seus adversaris a discussions públiques, i predicà en les places de Rasbine la nova religió.

Ella llençà definitivament el vel, ella

proclamà la recerca de la veritat, sense hipocresia ni partit pres, ella parlà dels drets polítics de la dona i ella estigmatitzà l'esclavatge de la muller musulmana que, tancada en el harem, es veu privada d'educar els seus infants, reduïda que ella està a ésser un objecte de plaer, cega a tot quan evoluciona al seu entorn.

Els seus partidaris esdevenien de dia en dia més nombrosos. Les autoritats decidiren empresonar Zerina, i la condemnaren a mort. Es diu que el botxí no osà lligar-la damunt la planxa; que encarregat llavors a un soldat el penjar-la, aquest, des que veié la víctima, fou talment seduit per la seva beutat i distinció, que preferí suïcidar-se. I es

decidí enterrar-la viva; es féu una fossa ben profunda i allà fou llençada amb un fanatisme salvatge, Zerina, la primera màrtir de l'emancipació de la dona musulmana.

(1) És a plany el que no pugui disposar de més espai per poguer donar una noció —mateix fos lleugeríssima— d'unes doctrines que nosaltres les tenim en absolut desconegudes i que, per contra, la propagació d'elles per aquestes encontrades, es veu de dia en dia. De totes maneres espero que amb aquest curt i poc literari article el llegidor sabrà, quan menys, l'existència de ço que tendeix a esdevenir una sol·lució dels problemes universals.

(No permesa la reproducció sense esmentar la procedència.)

Relleus de la Terra

JOAN TUTAU I VERGÉS

per BERNAT CLOVA

Val la pena doncs de dir, si ho deixàrem entrellucar, que l'home d'acció revolucionària que fou el nostre biografiat hem de tenir-lo en compte en el seu caràcter casolà i boniàs que tots temps l'orlaren, així com a Jesús que també l'auriolava una corona de dolçor i bonat, que perxò l'afrontaren amb una d'espines.

Si només el coneguésem pel fet de la seva decisiva intervenció en l'acord de disordre el Cos de Moços d'Esquadra, o en el d'expulsar d'Espanya els jesuïtes, o la intervenció enèrgica per enrunar tres esglésies, les Drassanes i la Ciutadella, creuríem que ell, l'home elegit per presidir els federals de Barcelona, era un intolerant, un fanàtic, un roig llunàtic que respirava solsament sal i pebre i escalfava l'esmorçar a les llànties dels altars. I res d'això, com diem més amunt.

Quan el feren diputat el 69 per Barcelona i Girona, escullint i quedant-se amb l'acta de casa, bo i mostrant-se l'aferriat idealista, no es descuidava pas dels petits interessos locals, i es recordava per damunt de tot que era empordanés. I aquesta pregona tendència ens mostra la afeció pel pairalisme, i descobreix que el seu cor era tendresa

i sentiment per les petites coses que fan grans als homes.

Ja quan anava estudi el podem veure companyó i bon noi, no es distingia ni es diferenciava mai dels altres col·legials amb els quals s'hi comportava com entre germans que s'estimen i res en saben dels estaments socials. Això no vol pas dir que no sapigués les lliçons com els primers i s'ho fes valguer adquirint una efectiva cultura i mica rebaixinada, lliure de flocs i encenalls.

Hem dit forces de les coses dels seus trasbals, del seu gènit i tremp vehement en l'època de les edats viril i plena, i que semblaria contradir-se amb aquella afabilitat que el caracteritzà en l'infància i que li resplendeix fervorosament

en el crepuscle tardoral del temps que devia ésser gloriós destí de la República Federal d'Espanya.

Quan ja no fou el polític, sinó simplement l'home ciutadà, habitant de la casa,—en les temporades d'istiu,—que avui estatja D. Lluís Massot, en el carrer de Forn Baix, enfront d'on hi hem vist el Centre Republicà-Federal i l'estudi del mestre Ramis, avui "Col·legi Ampurdanés", anava de tertúlia a can Pous, el comerciant de panyos i robes en peça. En aquella "penya" s'hi arreplegaven per fer-la petar, amb aquesta costum tan grega i empordanesa alhora, altrament d'ell i del dit Enric Pous, amb en Cíntet Noguer. Era una petita rodona, on s'hi deixava alternar les dones, i s'hi parlava, com no dir-ho, de les enyorances dels temps passats, de la dissort present i de l'esperançador futur que veien en les encara desafortunades doctrines que portaven filtrades fins en el mateix moll dels ossos.

Sobre tot amb la mainada era carinyós i amanyagador, com un bon pare de paternal i ple de consells entenimentats, i mai tenia a punt el reny aspre o la grolleria que fa basarda, sinó altrament quiscuna llepoderia de pastisser,—amb preferència els carametlos,—que fan a la quítxalla bon minyons i falaguers, ben disposats per a obrir les orelles i rebre les paraules alligonadores.

Recordem el seu aspecte, llavors de la tardania, quan li agradava d'embarcar-se amb aquelles típiques "centrals" que tots encara recordem amb els sotracs al cos i el retruny dels vidres dintre les oïdes per fer malbé el cervell, mentre tant ens evoquen el passat. Recordem-lo, doncs, a Don Joan Tutau rodejat de la família i encalafornat en aquells traquissers vehicles tot i anant a la veïna masia de Masferrer on hi desentrotllà un perfecte procediment tècnic intensiu par a la bona producció agrícola.

CLINICA DENTAL

Ll. Coll de Cendra
Odontòleg

Casades de Còdol, 15 pral.

FIGUERES

Ell era baixet, d'una mitjana estatura, grassó, amb barba i bigotí de neu, ben retallats i posats; pulcre, net i polít, amb aquell goig que fan les persones ben endreçades. Vestia correctament i sense enferfecs, però en tota la positura seva s'hi veia el vertader "senyor".

Era tot el "tipo" del perfecte cavaller tirant a l'estil francès dels anys de l'avant-guerra, per l'elegància de l'esmentada barbata blanca, per la finor de les maneres i per una rojor, molt provençal, de les seves galtes de cirera suau, que el feien alegre, somrient i ple d'un humor festiu. Resumint se'n podria dir: fou l'acabat "bourgeois bonhomme".

No cal pas dir si estimava a tothom, com estimaria els seus, pels qui se desfeia en tendresa i bonhomia i guardant-los-hi les més jolives floretes del seu jardí festiu, sempre abundós i ple de galanura.

Fent de president a l'Ateneu barcelonès s'encaixava perfectament amb l'estat que suposa la representació cabal dels perfectes deures cívics,—cultura i drets de l'home—, amb tant d'activitat, que no parava fins a la solució de les més entortolligades questions. No coneixia la mandra, i la seva fal'lera fou de trobar-se amb molts d'assumptes per anant-los destriant sempre, com qui decanta l'aiga de l'oli daurat.

Com a totes les coses del món, havia de venir el moment d'apagar-se la vida de l'home bo i entussiasta. En els darrers temps patia del cor, i amant de la vida com ho és el bon lluitador que sab el valor dels instants sublims, se féu temerós i espaordit davant de qualsevol sotrac que pogués truncar-li els darrers passaments. Al peu de la lletra i fins sobrepassant-los, seguia les advertències i medicaments que li receptava el Dr. Carbó, molt amic seu. Per qualsevol cosa o contrarietat havien d'anar a cercar-li aquest amic, fos allà on volgués i malgrat de les hores intempestives.—Els darrers temps de la vida humana, són quelcom pitjor que misèria!—Es tancava al quarto del despatx i allí romaní, alimentant-se sols amb coses lleugeres: llet i alguna que altra taça de xocolata. Potser si estimava massa la vida; però havia bregat tant!

Va morir perxò. I el seu traspàs fou com la seva vida. Digne i reconfortant.

Disposaren el seu enterrament. El fill Josep volia fer-lo d'acord amb les idees del difunt, però la muller, dona Josefa de González, molt religiosa i caritativa, un bell troç de pa, interposà la seva ponderació. La balança es va decantar i el sepeli no fou de pompa ni rebombori, però sí catòlicament.

Erem a l'any 1893.

miració; llur existència ens sembla ruda per escolar-se lluny de les seguretats morals i materials que nosaltres ens havem acumulat al nostre entorn, a terra. Però els mariners no van pas sols. Ells coneixen les dolçors de la companyonia; ells s'ajuden uns a altres per resistir els atacs dels vents o de les ones; malalts, ells tenen un company per cuidar-los. Ells queden relligats al món: de primer per llurs recorts, desseguida i sobretot pel canvi que ells en fan amb llurs companys de bord. Ells són encara dins la societat. En una paraula, ells escapen a les angoixes del silenci.

Hi ha nits, a bord, en que tot calla. El cel i la mar competeixen en serenitat: pas una arruga enlletgeix les aigües, pas una alenada commou l'éter; l'orella no percebeix cap remor, el món sembla paralitzat. Jo he viatjat moltes vegades per mar. Han sigut llargues travesies on generalment hi he pogut conèixer aquesta estranya impressió que de primer és de dolçor i després esdevé d'intolerable inquietut. Recolçat sobre la baranda del paquebot, es comença per gaudir de l'encís de la nit silenciosa. Poc a poc, una mena de por us pren; sembla que, arrabassat per l'inspiració del cel i de les aigües, el vostre conscient cau en un vèrtig del qui se'n escapa mercès a un violent esforç. I mig ebri de silenci, se entra amb joia dins els salons il·luminats com sis'acabés desostreure's del captivament d'una sirena: la sirena del silenci. I encara, el silenci no és pas absolut. Al costat la vida hi continuava: gent hi dormia, hi parlava, hi treballava, les màquines roncaven i el navili agitat per llurs commocions es defensava contra l'immobilitat dels elements.

Però, i Alain Gerbault!

En nits semblants ell es trobava sol dins l'immobilitat completa, dins el silenci absolut. El silenci era damunt de ell; abaix, davant, darrera, per tot. I sí l'home sortia del silenci de l'ocèa era per entrar en altre de tant paorós: el silenci de la seva barqueta.

La llegenda de les sirenes és una de les més velles del món. Ella és la traducció poètica d'un sentiment etern: el terror de l'home davant el vèrtig de la immensitat i del silenci de les mars. Les sirenes sols fan escoltar als mariners llur veu traidora en aquestes nits d'immobilitat en que la consciència s'engordeix dins la soletat. I elles són més perilloses que les tempestes, ja que en aquestes el sentiment revifa les forces de l'home.

El vencedor de les sirenes

per JOSEP BRU

Després d'haver acabat de llegir els molt interessants llibres: «Seul, à travers l'Atlantique», «A la poursuite du Soleil» i «Sur la route du retour»—que em permeto recomanar als que em llegeixin—m'he proposat fer una lloança del navegant solitari, el seu autor.

Confesso que la odissea d'Alain Gerbault em té sotsjugat, que m'ha fet treballar l'imaginació. Vet aquí una d'aquelles que Juli Verne no ha descrit, ni previst. El seu lloc, veritat és, no és pas dins la sèrie de «Viatges extraordinaris», sinó que millor ho és dins la sèrie dels viatges inversemblables. Ella sembla de passar els límits del coratge humà.

El dia que ell sortí sol damunt la seva barqueta per fer la seva volta al món, el solitari llençà un desafiament no sols als elements contraris que ell tenia d'afron-

tar amb les condicions les més probables per una catàstrofe, sinó també a l'enemic que l'home, en això semblable als animals, té més por en aquest món: la soletat. I quina soletat! Aquella de l'infinit de les mars i de l'infinit dels cels. Aquella, per no dir sobretot, del silenci.

No parlem pas dels perills i de la força d'ànim necessària per poguer mirar-los cara a cara sense jamai poguer comptar amb l'ajuda i encoratjament de ningú, encara que fos d'una bestiola amiga. Tempestes, avaries, ferides causades per una maniobra difícil o mal executada, malalties, són altres tants riscos amb els qui Gerbault mantenia quotidiana intimitat.

Per correr-los, sense parar, és perquè els mariners compten amb la nostra ad-

I Alain Gerbault les ha vençudes a les sirenes.

Després de prop de cinc anys, ell ha retornat a la societat dels homes, quasi havent oblidat l'ús de la paraula, i ell ha tingut encara el coratge de resistir-la.

Veieu, doncs, com aquest home és un prodigi.

Per mí és la vuitava meravella del món.

EL GLOBO

ES LA CASA MEJOR SURTIDA
EN EL RAMO DE CALZADO

BAILES

por SUSPENSO

En el SPORT FIGUERENSE

El viernes, 24, se reunieron la juventud de este casino, celebrando un baile que que fué un verdadero éxito.

Gracias, elegantes, frívolas, simpáticas y seductoras las concurrentes. La belleza es un fruto legítimo de nuestra ciudad. La festividad de un baile llega a convencer de ello a los ávidos jóvenes que vienen de nuestra capital.

Una visión kaleidoscópica nos ha dado la brillante lista de muchachas. Vedla aquí:

Agita su risa veleidosa, luciendo ricas cenizas de oro y amaranto, la delicada figura de Pepita Costa. Las blancas sienas y los ojos azules de Joaquina Lagresa y su amiga.

Las hermanas Tomás, frágiles como muñecas; la morena pizpireta; la rubia, una diadema de luz. Catalina Estévez, encantadora y fragante.

Paquita Ferrer, majestuosa y soberbia; Margarita Cairó, leve copo flotando en nimbo áureo.

La gracia cadenciosa de Rosita Salleras juntamente con dos bellas amigas, rutiando entre las hermosas María Josefa Dalfó y Mercedes y Carmen Fages.

Caridad y Catalina Fábrega magníficas en sus filigranas terpsicóricas. Juanita Lloret rivalizando en belleza con Ysach. Exquisita, Dalmau.

Ubérrima de esplendores y magnificencia, Paquita Batlle; graciosamente gentiles, las Pepita y Anita Poch; candorosa y marfileña, la ingénua Monserrat Coll.

La suavidad y elegancia confundidas en los amables discreteos de Paquita y María Ferrer.

Y dejemos por un instante, que se perturbe esa teoría destacada y lucida de hermosura, gracia y elegancia, con el asomo de los rumbosos distinguidos que apa-

MUEBLES

FIGUERAS

recieron, cual adalides bajo la ventana de su castellana, aspirando a la dicha suprema de lanzarse, con los compases de las armonías musicales, en la ventura de un baile de ensueño y de luz.

Los acordes del quinteto pareció que les hacían surgir; recordemos algunos: Escoll, los "Jordanes", Montfort, Rocalba, Riera, Molist, Casellas, Caamaño, Mira, Valls, Soler, Garriga, Careaga; Rodríguez, Dalfó, Coll, conde de Berenguer, Iglesias,.....

Terminó la velada, a las dos de la madrugada.

RELLISCANT

per G. BUCH

Es pot arribar a la conclusió que l'intel·ligència és una ben bella cosa en una dona, que mateix ella es un do envejable, però que també ella porta en si mateixa aquesta incurable feblesa: la claretat.

Una dona intel·ligent ja no és aquella esfínx que somnien tots. Ella representa una costa massa fàcilment accessible. L'home no té sinó que embarcar-se en la balsa del pensament per abordar-hi tot seguit.

Una dona intel·ligent es deixa comprendre massa aviat, o quan menys en dona l'impressió massa ràpidament. Hi ha un punt comú entre aquesta dona i l'home. I ço que llavors es troba destruit, irremediament destruit, és el misteri, la sensació d'insondejable, d'indexible de la que tants homes en deliren.

A l'home li plau torturar-se l'esperit davant el problema de l'ànima femenina. Un escaient silenci, un mutisme d'alta qualitat, dictat d'ordinari per una buidor de no menys sabrosa qualitat, un silenci de jolius llavis que cap flama en els ulls, que cap presió de mans, acla-

reixi un aital silenci, dic jo, és per l'home, ordinàriament, la més expressiva qualitat de la dona.

A l'home li plau torturar el seu esperit. El punt d'interrogació l'atrau com la llum al papelló. A ell li agrada demanar-se: què pot ella pensar? què moldeja en la seva petita ànima? quins sentiments complexos, quines coses incomprendibles poden ara marcir-se darrera aquest mur clos que són aquestos ulls que cap flama no encenen, aquestos llavis que cap paraula entreobren?

La gran força d'una dona resideix més sovint en el seu silenci que no en la seva beutat. Jo, però, estic convençut que sols els homes de gran intel·ligència es capfiquen sobre la significació d'aquest silenci. Una dona que calla sap perfectament que ella calla perquè no pot fer altra cosa que callar no tinguent un pensament en la testa ni un sentiment en el cor. Una dona calla perquè tan la seva ànima com el seu cor són llavors petites llacunes d'aigua dormida que cap brisa, que cap aquilò pot remoure. Més català encara, diré que és per la raó que tan bé defineix aquell refrà de que allà on res hi ha res en pot sortir.

L'home intel·ligent, però, pren aquest silenci per una finesa discreta, per l'intel·ligència que es sap dominar, i tot seguit pensa en l'esfínx enigmàtica, en la gloria d'Edip, i en el plaer sobirà de cercar vanament solucions impossibles davant un hieratisme diví.

I així em permeto afirmar que davant la buidor saviament dissimulada d'una dona, no li queda a l'home molt intel·ligent altra cosa que l'amor. Mateix es podria dir que com més una dona inocua i muda és, més la seva victòria sobre l'home pot considerar-se com segura. I si ella parla? I si ella es permet opinar? Un judici sobre la seva valor moral serà llavors possible, i generalment desfavor-

LICEO "MONTURIOL"

CALLE PEP, 9 y 11 Tél. 166

FIGUERAS

CENTRO DE ENSEÑANZA FUNDADO EN 1913.

Los éxitos alcanzados por este Centro son la prueba más elocuente de la índole de la labor pedagógica desarrollada en el durante sus diez y seis años de existencia.

Excelente presentación.—Profesorado competente, titular.—Seriedad máxima.—Disciplina por conocimiento de la naturaleza psíquica del alumno.

Internos, medio pensionistas y externos.

Clases a señoritas en locales aparte.

able. Es senten dir tantes tonteries expressades per llavis divins. Però que ella es calli, i damunt aquestos horitzons que la seva vacuitat fa inaccessible com un mar, hi brillarà sols el gran i pur cel de la seva beutat.

(Drets reservats).

Espectacles

per DON SERVANDO

Cine Jardín

«Negro y Rojo» fou ço més sobressortint del programa de diumenge passat. La mentada pel·lícula històrica logrà reixir per sa bella i perfecte tècnica i per sa interpretació excel·lent. Ivan Mosjoukine l'eminent actor rus féu una nova creació del personatge que representava; i és que Ivan Mosjoukine sembla més un home «d'altre temps», que de l'època actual.

En quant a l'argument, ja no el trobarem tan perfecte. Certs detalls força equivocats. Al final, no sabem perquè triomfa el protagonista. Passa durant tota la pel·lícula com un home meçquí de cor, audaç, valent i ambiciós. Sacrifica la seva primera amor, assassinant-la únicament per haver-lo delatat per gelosia, i al final resulta premiat amb l'amor de la marquesa, a qui ha conquistat amb no altra cosa que una audàcia ilimitada.

Gairebé estem segurs que l'obra original (es tracta d'un arranjament d'una obra literària) no es desenrotilla l'assumpte d'aquesta manera.

Com a fi de festa, una dona que tenia força. Com que no val la pena perquè com més força tenen les dones menys ens plauen, ni tan sols el seu nom volem apuntar.

Sala Edison

Ja fa alguns dies que en aquest cine

ens plau més la primera pel·lícula que la segona. A què és degut? Procurarem esbrinar-ho. Es innegable que posin en darrer terme la pel·lícula que els costa més diners, més d'adquirir, la que porta més fama. Doncs bé; no hi ha més que una solució. Que les grans vedettes passen empeses per les «stars» que surten noves i que les cases modestes van perfeccionant-se i ja arriben a poder rivalitzar amb les de reconeguda fama.

Amb això queda feta nostra impressió cinematogràfica. De manera que insistim en que va plaure'ns més «Al levantar el vuelo» que «Las mentiras de etz...»

Per a fi de festa, dugues ballarines. Una parella de ball castiç. A nosaltres no ens plau aquest gènere, però Mary-Chelo van agradar-nos, perfectament al so i al compàs que tocaven els músics.

Casino Menestral

La Companyia Mestres-Querol continua els seus èxits ascendent. Dijous passat vejérem a la sala d'espectacles a famílies distingidíssimes que feia molt i molt temps no veiem. Fins ens semblava que ens trobàvem en aquelles vetllades de l'antic Teatre Principal. Representaven «Los hijos artificiales» i el públic aplaudí frenèticament als artistes tots, que assolien satisfer-lo per complet, fent-li passar una vetllada inmillorable. Reixiren Querol, Cabré Garriga, Monterde pels homes. I germanes Mestres per les senyores.

El diumenge estrenaren «El camí recte». «El camí recte» és una obra moral i educativa — ja ho resaven els programes—. Si tots els pares rics es comportessin com el Leonard de «El camí recte», els hospicis no serien tant plens de criatures desamparades. Es un monòleg corejat. La figura de D. Leonard pren tant de relleu que deixa tots els altres personatges a segon lloc. Josep Querol interpretà aquest personatge d'una fàisó digna de tota lloança. Per a ell foren els aplaudiments de tota la nit. Així si, encara que en segon terme, no volem oblidar al Sr. Mas, Cabré, Garriga i a la Sra. Ramona Mestres.

L'autor Albert d'Arús—desconegut per a nosaltres— va mostrar-nos que tenia

pastas de dramaturg. Cal dir que fou una de les obres més aplaudides i amb més silenci escoltades. Demà dijous: Cobardias, de Linares Rivas; i diumenge «La cançó de l'emigrant», el darrer èxit de nostre conciutadà P. Teixidor Elias.

Associació de Música

per FARISTOL

Ahir es va escaure el quart concert del setèim curs de l'Associació de música de nostra ciutat. Anava a càrrec del «Quintet Català» novella entitat musical constituïda no fa pas molt temps, i de la qual en formen part, Eduard Bocquet, Antoni Escofet, Josep Julibert, Josep Trotta i Guillem Garganta.

Constituïen el programa, les obres següents:

Quarteto en sol menor, de Mozart. Vistes al mar, de Toldrà. Dos novelitas, de Glazunoff. Quintet en mi bemol, Schumann.

En totes les composicions la novella entitat assolí un èxit ben remarcable d'execució i justesa—sobretot si es té en compte la juvenessa del quintet—però assoliren reixir en les «Vistes al mar» de Toldrà, sobretot en «Allà en les llunyanies» que se'n emportaren els màxims aplaudiments del migrat públic que ahir assistí al mentat concert.

També va plaure en grau superlatiu el quintet en mi bemol de Schumann.

I ara, a esperar amb delactança, els concerts extraordinaris que ens anuncien pels mesos de febrer, març i abril.

Empresa de autos "GREGORI"

Plaza Pi y Margall, 4

FIGUREAS

Líneas de ómnibus: Figueras-Rosas-Cadaqués; Rosas-Vilajuiga; Puerto de la Selva-Llansá

Servicio de automóviles Hispano-Suiza — Omnibus para excursiones — Taxis de alquiler — Venta de Gasolina — Teléfono número 30.

Gran stock de cubiertas y cámaras de las marcas «Dunlop» y «Bergougnan». — Agente exclusivo en esta plaza para la colocación con prensa de los macizos «Bergougnan».

Lluís Sala Oliveras

Consultori mèdic d'instalació moderna

HORES DE CONSULTA: Matins.—Tots els dies menys els Diumenges de 11 a 12 i mitja.

Tardes.—Els Dimarts, Dijous i Dissabtes no festius de 6 a 7.

Plaça de Catalunya (del Gra) ————— Figueres

RESERVADO

PARA EL

Banco de Crédito Ampurdanés

Ramblejant

per KOLIN

■ No es poden pas tenir joventut i enteniment, tot a un temps, perxò, encara que voldriem dir-li mantes coses a la Clara E., no ens hi atrevim, doncs el nostre esbojarrament podria confondre-ens bo i enlluernant-nos. És tan simpàtic.....

■ Ail, Juanilla Marín! Quin temps més empipador. Nosaltres que la volíem veure jugant per LA GALERIA! Però no desesperem, que un dia o altre farà bon sol. I llavors.... vinga la competència, i els versos i les flors, i...

■ Demà a l'elegant cafè Novetats farem la balleruga de bo, bo; reservistes de l'Unió, però que cap se «reserva», corredors, viatjants; joves «guapos», bons moços, etz, etz, tots hi serem, i..., sols ens reservem un KOLIN per la concurrència que tindrà l'engrescadora i entremaliada Dabau.

■ Pobre amigueta! És un fàstic això. Encara diuen de la formalitat del jovent que corre! Un tabalot poca solta, els l'ha deixada... «como si nada!» I és clar, com que «nada», els banys!

■ Tots volem entendre-hi en trifugues de l'amor i arts trascendentals i de bellesa. Però, vejem: les dones més hermoses i guapes de totes les que ramblejen pels carrers ciutadans, són les que es miren a si mateixes. Tan perfectes són. Sinó que ho diguin la Pepeta i la Maria..

■ Ja la tornem a tenir entre nosaltres. Ja és arribada: de Barcelona, de València i Almeria, la inquieta i juganera «criollita» dels nostres cels, nineta dels

ulls que la miren, i que per ara no són els nostres. Si algún dia no festeja ens hi veurem.

■ Passem amunt i passem avall, i la parella no afluixa. Qualsevol diria que no som ningú! Potser si, però la tafaneria ens guanya i no podem estar-nos de guipar-hi de cua d'ull. Es la xamosa B. amb el «novio».

■ Acabem de descobrir una nena que per la formosor, modèstia i senzillesa, pot comparar-se a la perfumada violeta. És la Carmen Hortensi, simpàtica modisteta. Jo en sé d'un que n'està boix perdut, i precisament per la fermesa de les ondulacions corpòries.

■ Quijada, Sauc, Molinet, Lluís Bordas, Pujol i Pla, volada de pardalets que a Perelada, s'ajustaren al peu dels «tabernáculos» un dia de festa. Amb un sol ball a la Societat en tingueren prou per a deixa'm encendre. I les dones tes tenien com «bolets».

L'Angelet Casals va ésser el més afortunat; tot foren somriures per ell, sense haver de cansar-se ballant, car totes ja els tenien compromesos primer amb els altres seus companys.

De tots, qui va espatllar més sabates fou en Pepet Pla, però no les seves!... En Caramazana, somrient, féu honor al seu cognom, per la frescor de la rialla i la vivor de les galtes.

■ Hi ha una Elvireta xamosa que voldria que els diumenges els trens arribessin una hora abans i se'n tornessin quatre més tard.

Es tant Roig, el seu goig.

EL PRESENTE NÚMERO HA SIDO
SOMETIDO A LA PREVIA
CENSURA GUBERNATIVA

Una intervü amb l'autor

de «La cançó de l'emigrant»

per RABUTEJA

Som al cafè del Menestral. Allà el trobem. Són les 7 del vespre. El trobem preparant la propaganda del diumenge.

—Escolteu, Teixidor: què ens podrieu dedicar cinc minuts.

—Encara que sien deu.

—No teniu pas feina?

—No l'acabo mai... però tinc temps per tot.

—Com vos ho feu?

—Què us diré jo! Vint i quatre hores són molt llargues pel qui no sap estar-se parat.

—Entesos.

I al minut i mig ja platicevem sobre el que ens interessava.

—Voldríem saber quelcom de «La cançó de l'emigrant».

—Què no l'haveu llegida?

—Ens referim al que no diu la comèdia.

—Parleu clar.

—Com se us va suggerir escriure-la?

—«La cançó de l'emigrant» no és una comèdia. S'entén! No és una comèdia com les altres on la part principal és la literatura, o millor dit, la fantasia de l'autor. La meua obra és extreta de la vida d'unes persones que em són tant íntimes, que ja no ho poden ésser més. Naturalment que també n'hi ha de fantasia... que també he procurat teatralitzar-la... Però, vaja! Puc dir que tots els personatges que hi intervenen són de carn i óssos; que tots ells encara viuen i que jo els he conegut a tots. Algun d'ells—els que surten en el segon acte—conserven inclús els mateixos noms que en la comèdia.

—Jo em creia que us havíeu inspirat en la poesia de Mossèn Cinto. Millor dit, que havíeu escenificat la poesia.

—Ja us ho explicaré. Ja sabeu que de molt joenet vaig fer un viatge a Amèri-

BANCO de FIGUERAS

DE L. VERGÉS VILANOVA

CAMBIOS DE MONEDAS — VALORES — SUSCRIPCIÓN A EMPRESTITOS — CUPONES — GIROS —
IMPOSICIONES Y DEMÁS OPERACIONES DE BANCA.

CASA DE CONFIANZA, ECONOMÍA Y RESERVA

DONACIÓ DE GAUS-
FRET (974)

CONFIRMACIÓ DE
BENET IV (974)

CONFIRMACIÓ DE
LOTARI (982)

CONFIRMACIÓ DE
JOAN XV (990)

N O M S   A N T I C S

La línia anava del
PORT ARMIRODAS
fins a
LENTISCULUM

devés el lloc que diuen
TRES FRARES

D'alli (dels Tres Frares)
anava al
MOLI de BALASCHO
i al
TAMARIT
i continuava

La línia anava
de la illa
que està després
del port de
FREXANI
devés el lloc que diuen
TRES FRARES
Per l'Orient, fins
AL MIG DE MAR
D'alli (dels Tres Frares)
anava al
MOLI de BALASCHO
i al
TAMARIT
i continuava

La línia anava
de la línia
que està després
del port de
FREXANI
devés el lloc que diuen
TRES FRARES
Per l'Orient, fins
AL MIG DE MAR
D'alli (dels Tres Frares)
anava al
MOLI de BALASCHO
i al
TAMARIX
i continuava

La línia anava
de la línia
que està després
del port de
FREXANI
devés el lloc que diuen
TRES FRARES
Per l'Orient, fins
AL MIG DE MAR
D'alli (dels Tres Frares)
anava al
MOLI de BALASCHO
i al
TAMARIZ
i continuava

ca, on encara hi viu un meu germà. Jo vaig marxar de Figueres amb el cap ple de cascabels. Amb unes ganades bojes de córrer món i conèixer la vida. En arribant allà vaig ésser fundador i primer soci de número de l'Orfeó Català que avui encara existeix a Buenos Aires. I la primera cançó que l'Orfeó va cantar públicament fou "L'Emigrant". Jo era jove d'Amèrica. Però en veure les cares dels cantaires i de tot el públic que escoltava a peu dret i amb llàgrimes als ulls la mentada poesia; en sentir els aplaudiments al finalitzar la cançó, i en copsar la fonda emoció que inundava a cantaires, dirigents i públic, vaig comprendre desseguida que en cada català d'aquells hi havia un emigrant, que sortís o dissortat; ric o pobre, no podia resistir l'idea de morir allunyat de Catalunya, i tots, però tots ells, sols es dalien pensant amb el retorn a les seves llars. I vet aquí l'inspiració de la comèdia... i vet aquí perquè se'n diu "La cançó de l'emigrant".

—Peró... l'assumpte directe... els tipus... la faula...
—Res de faula. L'assumpte és verídic. Els tipus, també.
—Així vareu estar-hi molt per a escriure aquesta comèdia.
—Figureu-vos! La vaig començar pel segon acte l'any 1912. Vaig fer el primer l'any 1916, en motiu d'una visita a la Ver-

ge de la Salut. I vaig acabar-la el 26 a Barcelona.
—Tota una vida, vaja.
—Tota una vida!
—Digueu-nos quelcom dels tipos...
—El protagonista és el més imaginari, perquè en ell s'hi troba fosa una generació entera. Fragments de vides cospades parlant amb mants emigrants. La família del protagonista, la promesa, els amics i els germans estan plens de vida a Figueres. Potser en trobareu algun que en veure la comèdia fins s'hi reconeixerà! La nena malalta del primer acte, viu també a nostra ciutat. L'amic, és un xicotot, que vivia a Llansà i avui és feliç a Buenos Aires. El Tix, tots l'hem conegut. I els altres, viuen encara en aquell país.
—I de l'estrena a Barcelona, qué me'n dieu?
—Varen estrenar-la en un teatre on em tenen molta simpatia, per ja haver-hi estrenat "El germà gran", "Dufins de terra", i "L'Alosa presa". Diuen que fou un èxit esclatant. Jo no hi era el dia de l'estrena, però la premsa va parlar-ne molt bé. Em recordo d'un detall. En la crònica teatral de "L'Esquella de la Torratxa" s'alabava en grau superlatiu la meua comèdia com a excepció; ja que parlava de cinc estrenes més i a totes les reventava.
—Així doncs creieu en l'èxit a Figueres.
—No he sigut ni vull ésser mai modest. Crec en les meves comèdies com tot pare

creu en els seus fills. No penso que sien perfectes, però com que em són filles, i hi he posat el meu cor, crec amb elles.
—Peró amb l'èxit... a Figueres...
—Crec amb "La cançó de l'emigrant" com amb "El germà gran" i ja sabeu que "El germà gran" va tenir èxit.
—Doncs adeu-siau! Mercés de tot i fins el diumenge.

—: ENSEÑANZAS DE IDIOMAS —:
Mecanografía. Taquigrafía. Traducciones. Copias a máquina.
Precios especiales para alumnos en grupo.
Progresos rápidos, exposición metódica, disciplina y seriedad.
Perelada, 18 2.º Figueras

Vetllada artística - recreativa a "La Erato"

Dissabte passat, al local de la Societat Coral Erato, va celebrar-se la vetllada artística-recreativa que hi havia anunciada. Varen posar-se en escena el drama en

fins la mateixa
PERA FITA
Després pujava a la
MATELLA,
amb el
PRAT GOMESINDO,
i per la mateixa serra
fins al
FICTORIO DE
PIGNINELLO,
a dalt de tot del mont,
i descendint pel
CAMÍ
fins al lloc que diuen
SORBEROLLO,
SORBECOLO.
Baixava després al
CASAL DE
FERNILANE,
i tornava a pujar pel
CAMÍ
fins al
CASAL DE
SALVADOR.

fins la mateixa
PERA FITA
Després pujava a la
MATELLA
DE GOMESINDO,
.....
i per la mateixa serra
fins al
FICTORIO DE
PININELLO,
a dalt de tot del mont,
i descendint pel
CAMÍ
fins al lloc que diuen
SORBERELO.
Baixava després al
CASAL DE
FIULANO
i tornava a pujar pel
CAMÍ
fins al
CASAL DE
SALVADOR

fins la mateixa
PERA FITA
Després pujava a la
MATELLA
DE GOMESINDO,
.....
i per la mateixa serra
fins al
FICTORIO DE
PININELLO,
a dalt de tot del mont,
i descendint pel
CAMÍ
fins al lloc que diuen
SORBERIOLO.
Baixava després al
CASAL DE
FRUILANE,
i tornava a pujar pel
CAMÍ
fins al
CASAL DE
SALVADOR

fins la mateixa
PERA FITA
Després pujava a la
MATELLA
DE GOMESINDO,
.....
i per la mateixa serra
fins al
FICTORIO DE
PININELLO,
a dalt de tot del mont,
i descendint pel
CAMÍ
fins al lloc que diuen
SORBORELLO.
Baixava després al
CASAL DE
FRIULANS
i tornava a pujar pel
CAMÍ
fins al
CASAL DE
SALVADOR.

— 34 —

SANT PERE DE RODA

tres actes "L'Àbim", original de P. Reig. Va sobressortir per damunt de tots, l'excel·lent interpretació que en Vergés va donar al seu paper de Don Joan, interpretació senzilla, real, tal com deuen representar-se els papers a l'escenari. Vagi per ell, doncs, la nostra més lloable felicitació. Les senyoretetes Matas i Vergés A., en llurs respectius papers de donya Elvira i donya Leonor, van captar-se desseguida les simpaties del nombros públic que empenava de gom a gom el local.

Secundant en Vergés, les altres parts "masculines", interpretades pels senyors Crumols, Ramada, Casamajó, Sirvent i Quer, en els seus respectius papers de Ricard, Rafel, Salvador, Don Gabriel i Criat, arrodoniren de manera excel·lent l'interpretació de l'obra. Al final, en Vergés va escoltar la més sorollosa ovació de la nit.

Debutaren dos elements nous de la secció. Ramada i Crumols (Joaquim). El primer, no va tenir ocasió de lluir-se degut a lo curt del seu paper; en quan al segon, va demostrar posseir la mateixa escola-teatralment—del seu germà. Interpretà el Ricard d'una manera acuradíssima.

De totes maneres, la falta d'en Bassa-gañas va notar-s'hi.

Seguidament, en Joan Grau recità el monòleg còmic "En Nofre Llonsa", de Lluís Millà, obtinguent un vertader èxit.

Llàstima que no pugui comptar-se'l com a un element efectiu de la secció.

Darrerament fou representat "L'Amo del Gos", sainet també original de Lluís Millà. Un sainet bonic però representat amb exageració. La Srta. Matas i els senyors Monserrat i Samaniego, molt bé. Al senyor Sirvent el trobarem desencertat amb la caracterització d'un advocat i abusant dels "trucos" humorístics.

Va finir la vetllada amb un ball de societat, per cert un xic esquifit degut a lo avançat de l'hora en que va acabar-se la representació de les obres.

NOSTRA POSTA

Trinitat.— Bé, maca, bé. Però li agradaria trobar-se vostè en la situació de desesperada de l'amic que ens recomana? Pobret! Doncs miri, ell té bon cor. Apa, a veure si el pesca vostè.

De tota manera vostè és intel·ligent. Envii coses i cosetes, envii que s'aprofitaran.

Pepe el Doncel.— En aquest número no podem enquirir encara els versos

per la formosa Maria Soler Rovira. Qui sab! Potser en el número vinent.

Uno.— Està de sort el xicot! Arribar i moldre. "Al tanto" perxò, valen les bones lectures, però se pot relliscar, sense volguer amb Campoamor, o d'altres. Ho publicarem la setmana vinent.

C. de R.— Encara no tenim temps de la resposta apart.

C. de P.— Igualment hem de dir-li.

C. de C.— Què fa home de Déu! Què no se'n recorda de nosaltres.

Trebig.— Un dia o altre tindrà temps d'escriure't en Vicens de P.

Ventura Puignau.— Publicarem la vostra desclosa fantasia.

S. Trullol Plana.— Anirà en el vinent. Molt agràits.

Boira.— Va, i que vagi.

Ànech.— Qui fou el seu padri. Canvia de nom i entraràs en la caterva dels "Kolin".

Martín Nicolau.— S'estudiarà i es farà el que es pugui.

ESPORTS

Glosari d'esports

Quan un es troba encarregat d'una secció en un periòdic, sia diari o setmanari, té l'obligació—si és que vol quedar com un home—de parlar d'aquell tema cada dia o cada setmana. I passa que—naturalment—tant com hi han coses per dir, el periodista queda com els àngels. Però arriba un dia que el tema desapareix... que s'ha acabat (perquè tot s'acaba en aquest món) i... llavors venen els treballs.

I això passa en totes les seccions en general. Ara, que en la meua, en la dels esports passa més sovint que... no, és veritat! Passa tan sovint com plou!

Naturalment que si jo fos un home enamorat del sinteticisme compliria el meu deure posant tres paraules justes sota el títol de consuetut.

Plujal... Plujal... Plujal...

Però, amics meus, això no ompliria les quartilles necessàries (a menys que no escrivís l'article estil super-realista dalinenc, i en lloc de posar tres vegades la paraula, la posés fins que el cor me'n digués prou, o fins a omplir les set quartilles de consuetut.) I d'això es tracta precisament, i precisament això es ço difícil i compromès pel periodista. No sé de que parlar i en tinc de parlar. Em veig obligat a dir alguna cosa d'esports i no se per quin cantó començar. No puc parlar del campionat perquè tot està tal com estava la setmana passada. No puc parlar de la Copa Bar Parisenc perquè ja no hi ha de que parlar-ne; no puc parlar de partits amistosos, perquè tampoc varen haver-n'hi. Doncs, veiam; de què tinc de parlar? De quatre xafarderies com quan erem joves? De si en Carbonell... o en Fetip... o en Madern... o... No val la pena! Ja se'n preocupen els altres. De si la Junta compleix o no compleix amb els seus quefers? Tampoc hi curariem gran cosa!

De les grandioses reformes del camp dels monjos? Per ço, no aniríem pas més depressa.

De la retirada del flamant entrenador de la Unió Sportiva? Com que no ho creiem no volem parlar-ne fins que sigui cosa certa.

Del ball organitzat pel Comerç en honor dels reservistes? Ja tenim en Suspensió que se'n cuida.

Doncs, de què? Veiam. De què? Mireu's que és un martiri. Jo, la veritat, quan em trobo en un cas com aquest preferiria fer com els caragols; ficar-me dintre la clova i deixar passar la tamburina. Jo no puc entendre perquè ha de ploure els diumenges a la tarda! Tantes hores que hi ha per ploure i... res! Per fer-me la santíssima i posar-me en evidència davant els estimats

lectors. Pluja i dali més plujal No hi ha dret, vaja.

Calla!

He fet un descobriment.

També es pot parlar d'una cosa sense parlar-ne. També es poden omplir unes quartilles sense dir res. ¡Hossanna! ¡Hossanna! Ja no m'haig de preocupar. He trobat la clau del periodista. Ja he triomfat! Davant meu tenia les quartilles com una tofa de neu (això és metàfora, perquè les gastó i omplí de tots colors), les quartilles que esperaven daleroses l'aliment nutritiu necessari per a donar el seu fruit. Ara les veig plenes. La ploma ha passat per tots els reconcs i no es veu més que tinta, paraules que no diuen res, però paraules a la fi. He lograt el miracle! He fet com aquells afamats que enganyen el ventrell menjant verdura. He donat menjar als nostres lectors; potser després d'haver llegit es quedaran amb la mateixa gana però jo estic satisfet, com ho estava Neró després de l'incendi de Roma. He complert el meu deure, el director no podrà queixar-se; i ja tinc les mongetes assegurades per una altra setmana.

CAMPIONAT PROVINCIAL

ESTAT ACTUAL de la PUNTUACIÓ

CLUBS	PARTITS				GOLS		P.
	J.	G.	E.	P.	F.	C.	
U. S. Figueres	11	8	2	1	29	10	18
Palamós S. C.	11	8	0	3	29	17	16
La Bisbal F. C.	9	4	1	4	16	21	9
C. D. Farnés	9	5	0	4	21	17	10
La Escala F. C.	8	3	0	4	22	19	6
Olot F. C.	8	3	1	4	19	14	7
C. D. Cassà	9	0	0	9	6	42	0

Xerrameques

Els reserves unionistes ja tenen el traje a punt per assistir demà al ball del Novetats. Vestiran d'etiqueta: smoking, camisa blanca i corbata negra. En Sancho, que vol demostrar les seves facultats de bailari a lo modern, està, però un xic desesperat per por de que el traje no li caigui bé assentat en totes les línies ja que quan li prengueren la mida es regiren amb el d'en Joan Raurich.

Vermouths gratis i puros a granel!!! Oïrem mentre ens passejàvem per la Rambla. L'encarregat de repartir-los era n'Alfons Trigo. De moment creiem en el seu despido de solter i ja convidava a les amistats; però ca, era que en Quiamet Prats acabava d'apuntar als vidres de l'Emporivm un 4 a 0.

En Sánchez està enfadat... en Sánchez està que bufa... què li passa a en Sánchez? Doncs res. El motiu és un càstic que li ha posat la Junta sobres un "requiebro" que va dirigir al capità del reserva el dia del partit a l'Armentera.

En Brú es desespera al veure que el campionat s'acaba i ell no pot pendre part en cap partit. Pacència Damià. En Gutí no et trencarà el plat bonic. Està disposat a cedir-te el lloc, així que... la seva família no el deixi jugar més.

A en Lluís Mas, un club de peles, li ha tirat l'am... però no ha picat; o millor dit, en Mas va donar paraula de que no picaria fins que el campionat fos finit.

Sastrería SANCHEZ

FIN DE TEMPORADA

PRECIOS INCREIBLES

Gabanes confeccionados

a cualquier precio

NOTAS

LOS agentes municipales de la autoridad están procediendo a la confección de unas listas de los amigos de Baco, los cuales si no renuncian a su vicio verán sus nombres en la publicidad.

MIENTRAS trabajaba el industrial electricista Sr. Caritg en la calle de Juan Tutau, cerca los Fosos, quedó prendido en los cables de la corriente produciéndose serias quemaduras, teniendo que ser trasladado a su domicilio con el coche de la benemérita institución Cruz Roja.

POR la Guardia municipal han sido recogidas esta mañana cuatro muestras de leche a otros tantos vendedores, las que han sido depositadas en el Laboratorio municipal para su análisis.

HEMOS visto la reproducción de la fachada anterior de Notre Dame de París, dibujo realizado por el joven y aprovechado alumno de la Escuela Municipal de dibujo don José Gironella.

Al felicitar efusivamente al aventajado alumno por el meritorio trabajo, que ha merecido la distinción de "Muy Bien" de su profesor el inteligente artista don Juan Núñez, hemos de reiterar esta felicitación al aludido señor por el fruto positivo que viene dando la Escuela municipal de dibujo de nuestra ciudad, desde que al frente de ella se puso tan excelente artista.

EL domingo pasado, mientras la celebración del banquete con que se solemnizaba el bautizo de un hijo de don Jerónimo Canela, le sobrevino un síncope que le produjo la muerte instantánea, a don José Arbusá que había venido expresamente de Francia para la ceremonia.

PARECE ser que hay el intento de iniciar en la próxima semana gratas sorpresas para nuestros lectores.

EN el concurso celebrado por la Casa Meccano, han sido premiados los siguientes concurrentes, por el orden que se exponen:

Vicente Llobet, José M. Vidal, Ra-

món Ixart, Rafael Pallisera, E. Llanta, F. Hortal, F. Macau, Miguel Coll, A. Ordís y M. Llorens.

AL conocido comerciante de esta ciudad, D. Ramón Ymbert Antonia, de su almacén de la calle de Abdón Terradas, 73, le fué sustraída por un sujeto llamado Pérez una romana, de las de pesar.

A MEDIA mañana del día 23, jueves, la acera de la calle del Norte frente a la fuente sufrió leve deterioro por efecto de un testarazo dado por un carro.

LOS empleados municipales encargados de hacer cumplir la disposición de la dirección única, se ven negros, como se suele decir, para ser obedecidos. El caso chocante fué el de un carretero campechano que tuvo que retroceder con sus caballerías desde el chaffán de la relojería Casals hasta frente la farmacia Martín. También han sido denunciados por desobediencia y falta de educación con el guarda Sr. Munjó los carreteros Luis Rosich de la calle de la Rutila; Miguel Pou, vecino de Llers, y el carro núm. 33 de la matrícula de Navata.

EN la Biblioteca Popular hubo durante el pasado 1929, el siguiente movimiento, en los 297 días hábiles para concurrencia:

9.822 asistentes que solicitaron 10.829 obras de lectura, siendo, por tanto, el promedio diario de 33 lectores para 36 obras.

El servicio de préstamo fué solicitado por 5.985 lectores para 8.048 obras, con el promedio de 20 lectores por 27 obras.

SEGUN visos, por consideraciones, al parecer de orden interior, el Fomento de la Sardana no estará cobijado en el Casino Menestral Figuerense.

LOS reservistas de la Unió Sportiva de nuestra ciudad, obsequiados por el Comerç F.C., celebrarán la noche de mañana el triunfo obtenido con su brillante actuación en la Copa Bar Parisièn.

La fiesta consistirá en una velada de baile en el Gran Café Novedades del amigo Antonio Costa, a cargo del brillante quinteto integrado por los reputados artistas D. Jaime Turias, D. Juan Saliné, D. Ramón Bassagañas, D. Emilio Pallisera y D. F. Lunati.

No dudamos que el mundo de la gentileza con sus numerosos representantes acudirán a dar realce a tan simpática fiesta con su belleza.

COMPRESUS CALZADOS EN "EL GLOBO"

EL lunes a las 6, mientras estaba ausente de la casa de la calle del Garrigal, 26, Pura Agustí, le entró por la ventana, valiéndose de la canal, un sujeto amante de lo ajeno, que mientras revolvía todo, llegó la dueña, la cual se dió cuenta que tenía luz en el piso cuando la había dejado apagada. Subió llegando a tiempo de que no se apoderara de 500 pesetas que tenía escondidas detrás un espejo.

EL café del Casino Menestral está siendo reformado en su conjunto por una decoración nueva y elegante.

AYER, entrando al anochecer, se desplomaron los techos de una vieja casa deshabitada en la calle del Olmo, señalada con el número 8.

COPIAS A MÁQUINA-Perelada, 18, 2.

EL niño Martín Colom Hostench fué herido la tarde del sábado en la frente por un objeto tirado desde algún balcón de la calle Juan Maragall por persona poco cuidadosa o precavida.

Meritorio con sueldo

Se necesita uno en el Banco de Figueras. Precisa poseer conocimientos de contabilidad y cálculo y también buena letra.

HA sido profusamente anunciado por el Foment de la Sardana, el programa de festejos que se celebrará con motivo del CXIII aniversario del nacimiento del popular Pep Ventura.

Los coristas de "La Erato", juntamente con las orquestas "Pep" y "La Principal", constituirán la base de la fiesta.

Paquita Sellas

MODISTA

Profesora de Corte Sistema Martí

Perelada, 49, 2.º Figueras

LA Librería Batlloera, centro de nuestra venta, nos ha obsequiado como a todo el público, con un regalo fin de año, aunque haya venido a mediados de enero.

Esto no quiere decir nada, pero significa mucho.

La idea feliz de confeccionar un almanaque al estilo del que presenta "La Abella d'Or", brotó del Sr. Batlloera, pero este amable librero no ha sido complacido en sus deseos tal y como los expuso, según nos consta. Y ello sí que es de lamentar. El quiso una síntesis, o sí se quiere un "impromptu" de la tierra empurdanesa, y en cambio, por sustitución, la editorial le manda un "galimatías" que de todo tiene, menos carácter empurdanés. Muy bien editado, muy bien ilustrado, muy buen papel, muy buena tinta, muy buena presentación, gran espectáculo de luces y aguas barcelonesas, todo muy bien, pero la tierra, el Empurdán, muy mal, tan mal que sólo como por accidente figura algo de nuestra ciudad.

Pensar que como algo empurdanés se presente a los crisantemos, esto tan cosmopolita? Ya quedó descansado quien dispuso tal confección?!

Al librero Batlloera nuestros parabienes por sus buenos deseos, a la imprenta por el esmero de la tipografía, pero a los editores, que se busquen otro mercado con estas confecciones "de modées".

LA asociación mutualista "La Obrera" celebró el domingo sesión anual en la Cámara Agrícola, al objeto de presentar el estado de cuentas y renovar algunos cargos de la junta. Presidió don Enrique Casadevall, aprobándose por aclamación la honrada marcha administrativa. Todos los miembros de la junta fueron ratificados en sus puestos, cubriéndose sólo la vacante de Secretaria, con la designación de nuestro compañero Enrique Casalló.

EN "La Erato", donde siempre tuvieron asiento los rasgos de buen humor, empezaron el domingo a usar para altavoz de los cantables que ejecuta la orquesta, una descomunal paperina.

Quien lleva la voz cantante es el bromista músico Sr. Coll.

RELOJERÍA Y FINA MECÁNICA

Bernardo Abenza

(Sucesor de Jerónimo Batlle)

Reparación de Relojes y aparatos de alta precisión.—Taxímetros.—Contadores kilométricos.—Voltímetros.—Gramófonos. Todas las reparaciones son garantizadas

Rutlla, 27 FIGUERAS

EL próximo viernes, día 31, a las 10 de la noche, en la Sala del Centro de Excursiones y Sports de nuestra ciudad, el culto médico y profesor de Gimnasia, Don Francisco de A. Castellví, dará una interesante conferencia con proyecciones sobre el tema "Gimnasia respiratoria".

Seguramente el anuncio de la conferencia ha de interesar no sólo a la juventud que asiste a las aulas, sino a profesores y deportistas en general, por lo que es de preveer una numerosa y escogida concurrencia.

El acto será público.

Farmacia Castellví

Plaza Triangular Figueras

ANALISIS - ESPECIFICOS

Estufas de desinfección a disposición de la clientela.

Medicamentos y Ortopedia

VARIOS automovilistas han venido a nosotros para que exterioricemos una atinada observación sobre un defecto en el piso de la carretera de Barcelona a Francia por La Junquera.

Entre Capmany y Hostal Nou, a la distancia de unos 100 metros del puente, sobresale un resabio de roca con 10 centímetros de borde que arranca desde la cuneta hasta bastante dentro de la carretera. Aunque al parecer es un detalle nimio puede dar lugar a un grave accidente al tropezar con él cualquier vehículo de motor a regular velocidad. Es de suponer que se pondrá remedio a esa posibilidad de riesgo.

GRAN DEPÓSITO DE PIEZAS de Cemento Armado

Lavaderos portátiles desde 100 a 500 litros.—Depósitos para agua, vinos y alcoholes desde 100 a 1.000 idem —Grandes tuberías de cemento portland para riegos y alcantarillados con existencia de 10 a 60 cm. de diámetro.—Fregaderas de granito de varias formas y medidas.—Lavamanos frontales y finconeros.—Asientos para retretes de varias medidas y toda clase de objetos del Ramo.

FELIX TORRES-Muralla, 8 FIGUERAS (Empurdán)

Gran fotografia Moderno Estudio

M. Sans

Ampliacions y reproduccions de todos tamaños :: Vistas, retratos
al óleo, carbón y otros :: Trabajos para aficionados
Retratos para carnets y kilométricos se entregan en el acto

CALLE CAAMAÑO, 20 (Plaza Palmera)
(Teléfono, núm. 14)

Figueras

De la Comarca

DE CASTELLÓ

—La festa dels Cortals, Sant Antoni, va celebrar-se amb aquella joia alegre que solem tenir tots els empordanesos.

Se compliren al peu de la lletra les prediccions de la nostra evocació, i l'escabetsxada dels animalons farà memòria entre tots. Pobres pollastres i porcins!... No em parlem més. Ja els hem paït.

Els reis de la «jarana» foren els pavordes. Beneïts siguin, i que per molts anys es curin d'organitzar la barrila. Així preguem perquè sigui.

—El dimecres, ja passat, la inmillorable faràndula Mestres-Querol, que sabem actua meravellosament al Menestral de Figueras, ens féu passar una deliciosa vetlla representant «La puntaire de la costa», que reixí amb forts aplaudiments de tothom. Encara, quan hi pensen, a mants de les nostres damiseles i quiscun dels enamorats jovincells, els hi rodolen galtes avall, plenes llagrimotes.

—A l'Ajuntament s'han canviat els càrrecs, no pas els patricis que els compleixen, passant a ocupar la batllia don Bonaventura Almá Novell i anant de segon tinent d'Alcalde, don Vicens Salleras; de primer, don Sebastià Saló Noguera. Els altres concellers són: D. Josep Genís Vilanoua, D. Josep Sánchez Lapiedra, D. Ramon Buscarons Ferrer, D. Joan Bigué Queipier, D. Salvador Rigall Roura, D. Miquel Teixidor Serra, D. Enric Gallart Figueras, D. Ramon Bonavía Oliva, D. Enric Hugas Klass i D. Joan Cullerl Serra.

—La pluja ha favoregut abundantment els nostres camps, però els carrers

i places de la vila se'ns han tornat basals. Es la llei de les recompenses: aixarops per la boca, dolors del ventrell.

—El popular metge Joan Pagés Ferran, té força malal al seu germà Josep; desitgem que una bona cura li retorni ben depressa la salut perduda.

—La molt virtuosa dama Na Dolors Galià, sogra de don Fèlix Tibau, conegut comerciant de nostra vila, ha traspassat. En l'acte solemne de l'enterrament va concorre-hi tot el poble, sense esmenes, doncs Na Dolors era molt volguda i se'n porta moltes simpaties el Sr. Tibau.

XICO.

DE ROSAS

—No sólo los 19 abrils convidan al matrimonio, sino que Pedro Trull y Ramona Vingut han celebrado sus bodas de oro, habiendo tenido lugar el acto ante la espectación de invitados y curiosos... ¡Así va el mundo, y Cupido...!

—Domingo: Vilabertrán - Rosas 1 a 2

—Lunes: El 47 de Línea contra el Rosas 4 a 1.

—1er. día: Rubí sale de la puerta pasándose a la delantera para penetrar en la contraria; no una, sino dos veces logra marcar, pero las restantes... Imá las devuelve, y espectación tras espectación las para todas, mientras que a Pons, no sabiendo ver el balón, se lo pasan, aun cuando por suerte le dejan tan tranquilo en la puerta que incluso llega a aburrirse.

Ribera, adelanta, pero sus pases son cortos y no ve el larguero. Marés consiente de su valer se rompe las narices. Lluent logra descorchase al finalizar el partido. El "Nen" demuestra ser un hombre mientras Ribas se pierde por

excesiva vista y Fermín no es entendido. ¡Seguramente hablaba en chino!

—Reunión en el Pósito Pescador. A las 10 horas del lunes empezó y a las 14 resultaba por la diferencia de 108 contra 112 votos que el secretario no había compenetrado el sentir de la celebrada el año pasado.

—En la velada dedicada a las Letras y a la Música no pudo lograr Estecsi cuanto viene predicando desde que terminó sus estudios en Figueras (hará unos ocho años), pero ya sabe: un solo golpe no derriba un roble; la perseverancia vale mucho.

C.

DE TORROELLA DE MONTGRÍ

Nostre Ajuntament, seguint el pla iniciat de reforma, ha acordat portar les aigües potables al barri de l'Estartit, des del dipòsit d'aquesta vila, ço que representa 6.800 metres de tuberia, havent-se aprovat el projecte de l'enginyer Sr. Rubió. La veritat és que a l'Estartit amb tanta aigua com "veuen" no en tenen per "beure", sinó que ho diguin els estúejants.

—Dies passats, a la nit, fou trobat al carrer de St. Ramon, el veí Genís Vidal amb el peu esquerra trencat arran del turmell. No fou possible fer-li explicar com i qui li havia causat el mal. Fou portat a l'Hospital i a l'endemà al de Girona per amputar-li el peu.

—El senyor Vilella, fins avui empresari del cine Coll, passa a ésser ho des del primer de Febrer del cine Jou. Celebrem aquests canvis que sempre porten beneficis al públic.

—Consiguem el casament del jove Ernest Sagrera amb la formosa damisella Maria Costa.

BOIRA

Llibreria
Batllosera
LLIBRES
LLIBRES
LLIBRES
Enginyers, 3 Figueres

Tipografia IDEAL, Muralla, 4 - Figueras

RADIO ATWATER KENT

Enchufable a la corriente ☉ Funciona sin Antena y sin Tierra

PIDA UNA DEMOSTRACIÓN GRATUITA EN SU PROPIA CASA

a Fotografía TORT

Monturiol, 18

FIGUERAS

Caamaño, 17

Venta de Gramófonos y discos: La Voz de su Amo, Odeón y Parlofón

Artículos Fotográficos: Kodak, Agfa y Gevaert

Fábrica d'articles de
Lampisteria i Llauneria

Silveri Navarra

ESPECIALITAT AMB TOTA CLASSE DE
LLUMS PER A GAS ACETILENO

Venta al major i detall   Sucursal a Llansà

Perelada, 7   FIGUERES

La Ferreteria ANDREU SUÑER
Placeta, 5 i Girona, 25 li ofereix

WATERS-CLOSETS
complets, qualitat immillorable, a

50 Pessetes

Grans existències d'Articles Sanitaris a preus
sense competència. —Concessionari del
«Consorcio del Plomo en España»

Garage Citroen = Calle 28 de Mayo, 17-Travesía carre-
tera Madrid a Francia-Distancia 50 m.

Taller de reparaciones garantizadas a precios módicos (Garage)
(Tél. 15) Stock Citroën y Agencia de Autos-Taxis de alquiler

EMPRESAS DE CONSTRUCCIO D'OBRES

per tot arreu

TOMAS ESPIGULE

Projectes i pressupostos

Lasauca, 10-Figuera (Empordá)

LA MEJOR COLOCACION DEL DINERO

-- BANCO DE LA UNIÓN-MADRID --

Asociándose a nuestro Banco, además de constituirse un capital, jugará gratis todos los meses a la lotería Nacional y podrá tener casa propia en seguida, en cualquier punto de España.

Suscribiendo nuestro contrato, tendrá siempre automóvil nuevo.

Efectuándolo antes del 31 de diciembre, se anticipa de un año el cobro de las acciones y obligaciones.

Agencia para Cataluña y Baleares: Aribau, 18, pral.

FIGUERAS

Representante en este partido: Jerónimo Barman, Perelada, 18 Figueras

Agente de las Compañías. <ZURICH> y <ROYAL> que ocupan respectivamente el PRIMER LUGAR europeo en los ramos de Accidentes e Incendios.

Consultas a cualquier hora del día.

M. CAMPS DALFO

Fábrica de bebidas gaseosas

Esclusiva "champanilla"

Cerveza de las mejores marcas

Pasteurizada con maquinaria moderna

La Junquera, 27

Figueras